

VORES CELLE VAR FYLDT PÅ FOLKEMØDET

I modsætning til resten af landet var det nemt at fylde Fængselsforbundets fængsel på Folkemødet. Flere tusinde lagde vejen forbi vores telt i Allinge.

Af Søren Gregersen

For andet år i træk tog Fængselsforbundet til Folkemødet på Bornholm for at slå et slag for jobbet som fængselsbetjent. Vi ville nemlig gerne fortælle de 100.000 gæster om det store arbejde, som betjente og værk mestre udfører for at få de kriminelle på ret køl igen.

I år havde vi arrangeret teltet med Direktoratet for Kriminalforsorgen. Men folketingsvalget kom desværre i vejen, så direktoratet blev nødt til at blive hjemme. Det måtte ikke hedde sig, at Kriminalforsorgen var en del af valgkampen. Fængselsforbundet var derfor alene om at fortælle om arbejdet i fængsler og arresthuse.

De mange tusinde gæster var dog heldigvis meget interesserede i at høre om fængselsbetjentenes opgaver. Det hjalp nok også, at vi havde opbygget en celle med interiør fra Arresthuset i Rønne. Den slags vækker nysgerrigheden hos mange. Både dem, som aldrig har været i fængsel – hvilket mange bedyrede – og dem, som på et tidspunkt har stiftet nærmere kendskab med livet bag de lukkede døre. Det var også overraskende mange. Nogle genkendte ligefrem seng og tv fra Rønne arrest.

Ideen med cellen var at vise befolkningen, hvordan en typisk celle ser ud i Kriminalforsorgen. Det var ikke for at vise, at forholdene er specielt gode eller specielt dårlige. På sengen lå der to sæt høretelefoner, hvor man kunne høre lyde fra Vestre Fængsel og høre en indsat fortælle om dagligdagen i fængslerne.

Cellen udløste mange forskellige reaktioner. Der var en del, som kaldte det luksuriøse forhold, men lige så mange, som kaldte de seks kvadratmeter usle og klaustrofobiske.

I teltet fremviste vi også noget af det sikkerhedsudstyr, som anvendes i Kriminalforsorgen. Vi havde blandt andet medbragt metalscannere, transportbælter og håndjern.

PÅ ARBEJDE BAG MUREN

For at være sikker på, at alle forstod Fængselsforbundets budskab om fængselsbetjentens faglighed anno 2015, havde vi også medbragt flere tusinde fagblade og pjecer om det arbejde, som betjente og værk mestre udfører hver dag i fængsler og arresthuse.

Fængselsforbundets pjecer "På arbejde bag muren" tager udgangspunkt i fem cases, som viser forskellige aspekter af

faget. For eksempel sikkerhed i form af Kriminalforsorgens hundeførere, uddannelse i form af Kriminalforsorgens værk mestre og behandling i form af betjente på Kriminalforsorgens behandlingsafdelinger.

Det var meningen, at narkohundene også skulle have været forbi teltet i levende live, men denne aktivitet blev – tilsvarende en række andre – aflyst på grund af valget. Vi må have det til gode til næste år.

I den mere lette afdeling havde gæsterne også mulighed for at få taget en selfie som fængselsbetjent. Vi havde nemlig medbragt en papfigur uden hoved. Vi ser de mange billeder – der efterfølgende blev lagt op på de sociale medier – som et stort skulderklap for vores fag.

DEBATTER

Fængselsforbundet var også medarrangør af to debatter på Folkemødet, som det fremgår af næste side i bladet.

Ved den ene blev den kriminelle lavalder debatteret. Og den anden gik på arbejdsmiljø og ledelseskvalitet. Forbundets formand deltog desuden ved debatter rundt om i Folkemødets mange telte.

GEERT WILDERS, FRØMANDSKORPS OG B52

Med over 100.000 gæster slog Folkemødet ny besøgsrekord. Dermed ødelagde valget ikke Folkemødet, som mange havde frygtet.

Tværtimod var mødet det mest folkelige af de fem folkemøder, som indtil videre er blevet afholdt. Politikere og lobbyister blev trængt i baggrunden for samfundsinteresserede borgere i alle aldre.

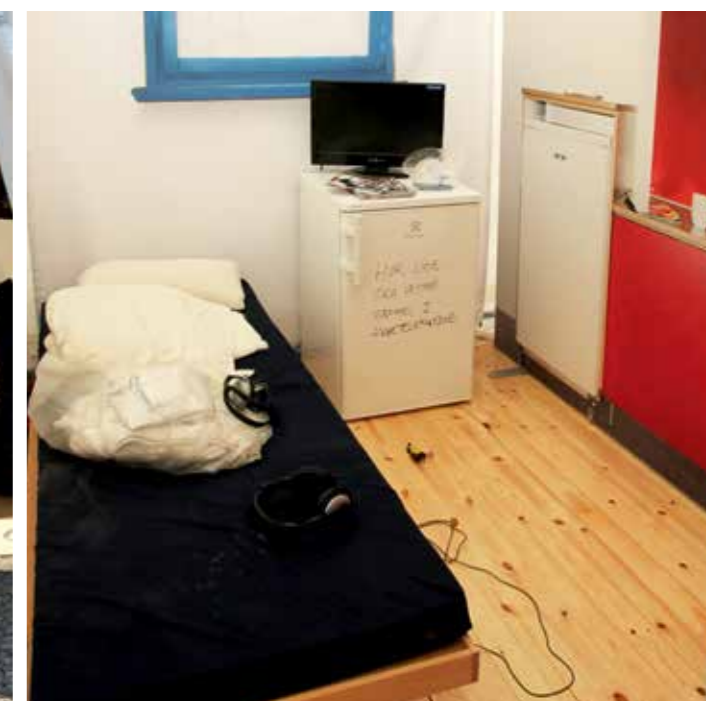
Heller ikke frygten for terroraktioner på grund af besøget af Geert Wilders og højrefløjspolitikere fra Grækenland afholdt tilsyneladende danskerne fra at besøge Allinge.

Frygten betød dog, at sikkerheden var opgraderet betydeligt. Folkemødet blev beskyttet af flere hundrede kampberedte politifolk, og ud for kysten lå flåden og frømandskorpset klar.

Da det amerikanske flyvåben om lørdagen sendte to B52 bombemaskiner henover øen i lav højde, blev den trykkende sikkerhedsstemning forstærket. Bombeflyene var en venlig hilsen til Rusland, som sidste år simulerede missilangreb på Bornholm under Folkemødet.

Folkemødet endte dog med at være helt fredeligt, hverken terrorister eller russere gik i land. De mange politifolk blev kun belastet med én sag om spirituskørsel, én voldssag og seks sager om sikring af den offentlige orden. Det største problem var de mange bilister, som parkerede ulovligt i Allinges gader.

Og så gjorde det ikke noget, at Folkemødet blev velsignet af det smukkeste sommervejr.

DEBAT OM FÆNGSLER OG ARBEJDSMILJØ

Skal børn bag tremmer? Kan musik dæmpe volden i fængslerne? Og hvad kan god ledelse gøre ved det psykiske arbejdsmiljø? Dette og meget andet blev vendt og drejet ved Fængselsforbundets debatarangementer på Folkemødet.

Af Andreas Graae

Klokken slår tre torsdag den 11. juni. Folkemødet 2015 er netop skudt i gang fra den store scene på Cirkuspladsen. I den modsatte ende af Allinge, i et telt på Kæmpestranden, myldrer det ind med folk, der gerne vil høre en debat om de borgerliges forslag om at sænke den kriminelle lavalder til 12 år.

Debatten – der er arrangeret af Fængselsforbundet sammen med Dansk Socialrådgiverforening, Red Barnet og den rets-politiske tænketank Forsete – starter med at give ordet til den person, der nok bedst kan fortælle, hvordan et barn oplever det at komme i fængsel.

Abdullah, som i dag er idrætsinstruktør, har siddet fængslet i mere end seks år af sit 22-årige liv henholdsvis i Syrien, Tyrkiet og Danmark. Han har denne kommentar til debatten om børn i fængsler: "Der kan man kun lære at blive psykopat".

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, sidder i panelet. Han bekræfter Abdullahs historie: "Jeg har set det mange gange. Helt unge mennesker, der krymper sig den første gang, de bliver vist ned af fængselsgangen. Men de ender med at komme ud af fængslet som nogle fandens karle, der kopierer de andre indsattes adfærd. For at vise styrke og for at overleve."

KONSEKVENNS ER IKKE KUN STRAF

Selvom forbundsformanden tager kraftigt afstand fra de borgerliges forslag om, at børn ned til 12 år i yderste instans havner i fængsel, er hans holdning ikke silkeblød.

"Jeg har ikke denne her meget humanistiske tilgang, at nåh hvor er det synd for de små pus, der har været ude at slå en gammel dame ned. Nej, der skal være en konsekvens. Men den konsekvens må under ingen omstændigheder være det, som du har været udsat for Abdullah. Konsekvensen må være en socialfaglig indsats," siger han.

Det synspunkt støtter socialrådgivernes formand, Majbritt Berlau: "Selvfølgelig skal der være en konsekvens. Men der er forskel på konsekvens og juridisk straf. De skal have følelsen af at gøre det godt igen. Har man røvet en kiosk, ja så må man ned og arbejde i den kiosk. Har man lavet graffiti, så må man ud og fjerne graffitien. Har man slået et andet menneske ned, så må man møde det menneske i en offerkonfrontation og give en undskyldning."

Ifølge børnepolitisk konsulent i Red Barnet, Inger Neufeld, forstår børn ikke konsekvenserne af deres handlinger – og derfor er de per definition mindre skyldige end voksne. "DET skal vi holde fast i. Vi skal huske, at børn har behov for kærlig vejledning fra deres familie. Og kan familien ikke

give dem det – som i Abdullahs tilfælde – så er det altså det sociale system, der skal række ud og hjælpe børnene. Det er enormt vigtigt, at børnene oplever, at samfundet ikke er ligeglad med dem," siger hun.

EVA SMITH: JURISTER FÅR BØRN TIL AT LYVE

Også juraprofessor og tidligere formand for Det Kriminalpræventive Råd, Eva Smith, sidder i panelet. Og hun lægger ud med at aflive myten om, at børn ingen retssikkerhed har i det nuværende sociale system.

"Det er jo ikke én socialrådgiver, som alene sidder og bestemmer, om et barn skal tvangs fjernes eller ej. Det er børne- og ungeudvalget i kommunen, hvor der blandt andet sidder en dommer. Og skulle forældrene være uenige i det, så kan de anke til den sociale ankestyrelse – eller i sidste instans gå videre til domstolene," slår hun fast.

Juraprofessorens frygt for at sænke den kriminelle lavalder til 12 år går desuden på, at børn ifølge hende tilskyndes til at lyve i en retssal: "Hvis børn kommer ind i det juridiske system, siger forsvareren jo ikke 'Du skal bare indrømme, alt hvad du har gjort.' Næ, han siger, at hvis de ikke kan bevise det, så skal du bare holde mund med det. Og det sætter barnet i en situation, hvor det bliver tvunget til at lyve og skjule noget for systemet. Myndighederne bliver en fjende."

I stedet mener hun, at man bør opdrage barnet til at sige sandheden, uden at det nødvendigvis udløser en straf: "Vi skal sætte os ned med barnet og sige 'Nu fortæller du alt, hvad I har lavet, og så tager vi den derfra.'"

MUSIK I FÆNGSLERNE

Det er blevet fredag på Folkemødet, hvor forbundsformanden indgår i en debat om, hvordan musik kan bruges som afstressende og anti-voldeligt middel i offentlige institutioner som fængsler og arresthuse.

Det kan for eksempel være såkaldte 'streamscapes' baseret på lyde i naturen, som giver indsatte et afslappende afsoningsmiljø.

"Jeg skal slet ikke afvise, at man kunne tænke mere i, hvordan musik kan dæmpe vold og aggressivitet, som flere undersøgelser viser. Så hvorfor ikke afprøve det, når man nu alligevel skal indrette et nyt fængsel på Falster?" siger Kim Østerbye. Han tilføjer dog: "Men det skal nok ikke lige være AC/DC eller Metallica, man spiller for fangerne."

THUE OG MONOPOLET

Lørdagen på Folkemødet byder blandt andet på en arbejdsmiljødebat i Folkets Hus, som LO har installeret i Det Gamle Posthus på Kirketorvet.

Fængselsforbundet har arrangeret debatten sammen med LO og FTF, og den er inspireret af radioprogrammet 'Mads og Monopolet'. Blandt de arbejdsmiljømæssige dilemmaer, som panelet diskuterer, er en case om ledelsens håndtering af chikane uden for arbejdstiden. Et dilemma, som i høj grad er relevant i Kriminalforsorgen.

"Det er enormt vigtigt, at ledelsen reagerer prompte og støtter op, hvis en medarbejder bliver udsat for chikane i sin fritid. Det er en tillid, som skal være der mellem ledelse og medarbejdere. Ellers får vi ikke et bedre psykisk arbejdsmiljø," siger Kim Østerbye under debatten.

”Jeg har ikke denne her meget humanistiske tilgang, at nåh hvor er det synd for de små pus, der har været ude at slå en gammel dame ned,” siger Kim Østerbye.

